

Piotr Czarny

Opinia prawna w sprawie udzielania komisjom sejmowym informacji niejawnych przez szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu¹

Legal opinion on the provision of classified information to Sejm Committees by heads of the Internal Security Agency and Foreign Intelligence Agency: Sejm committees may apply to the heads of the Internal Security Agency and Foreign Intelligence Agency (which are representatives of state institutions) with a request to provide information and explanations which concern matters falling within the scope of activity of the committee. If information requested from the above-mentioned agencies by a Sejm committee constitutes classified information within the meaning of the Act on the Protection of Classified Information, then provision thereof to the committee is allowed only after meeting stringent requirements specified in that Act and – to an extent – in the Act on Internal Security Agency and Foreign Intelligence Agency.

Keywords: Internal Security Agency | Foreign Intelligence Agency |
classified information | Sejm committee

Słowa kluczowe: Agencja Bezpieczeństwa Wewnętrznego | Agencja Wywiadu |
informacja niejawna | komisja sejmowa

Doktor nauk prawnych, starszy wykładowca na Uniwersytecie Jagiellońskim, ekspert ds. legislacji BAS; piotr.czarny@neostrada.pl.

Zagadnienia wstępne

Przedmiotem niniejszej opinii prawnej jest odpowiedź na pytanie: *Czy istnieją przeszkody formalnoprawne w uzyskaniu przez Komisję Kontroli Państwowej od Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu informacji o dokonanych przez te agencje ustaleniach i ocenach dotyczących budowy terminala do odbioru skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu.*

¹ Opinia sporządzona 8 maja 2015 r. na zlecenie przewodniczącego Komisji ds. Kontroli Państwowej; BAS-WAUiP-818/15.

Postawione pytanie związane było z wcześniejszymi działaniami Komisji ds. Kontroli Państwowej, która w toku rozpatrywania informacji Najwyższej Izby Kontroli (NIK) o wynikach kontroli realizacji inwestycji budowy terminalu do odbioru skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu zwróciła się już do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (ABW) i Agencji Wywiadu (AW) o przedstawienie ich ustaleń i ocen w tej sprawie. Agencja Wywiadu, odpowiadając Komisji, wskazała na to, że przekazała właściwym organom informacje mające znaczenie dla bezpieczeństwa i międzynarodowej pozycji Rzeczypospolitej Polskiej w trybie art. 18 ust. 1 i 3 ustawy o ABW i AW. Natomiast ABW nie udzieliła (do momentu przedłożenia pytania, odpowiedź na które jest przedmiotem niniejszej opinii) żadnej informacji.

Z odpowiedzi Agencji Wywiadu można się domyślać, że posiada ona informacje dotyczące wspomnianej wcześniej inwestycji, jednak są to informacje niejawne. Czyni to aktualnym pytanie o możliwości uzyskania dostępu do informacji niejawnych przez komisje sejmowe.

Uzasadnienie i ustalenia szczegółowe

1. Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy z 9 maja 1996 r. o wykonywaniu mandatu posła i senatora (Dz.U. z 2011 r., nr 7, poz. 29, ze zm.; dalej: u.w.m.p.s.) członkowie Rady Ministrów oraz przedstawiciele właściwych organów i instytucji państwowych i samorządowych, organizacji społecznych, zakładów i przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, spółek prawa handlowego z udziałem państwowych lub komunalnych osób prawnych są obowiązani przedstawiać informacje i wyjaśnienia na żądanie stałych i nadzwyczajnych komisji sejmowych i senackich, w sprawach będących przedmiotem ich zakresu działania.

Oczywiste jest, że Komisja ds. Kontroli Państwowej jest jedną ze stałych komisji sejmowych (art. 18 pkt 3 regulaminu Sejmu), zaś szefowie ABW i AW są przedstawicielami instytucji państwowych w rozumieniu art. 16 ust. 2 u.w.m.p.s. Są oni bowiem centralnymi organami administracji rządowej (art. 3 ust. 1 ustawy z 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu, Dz.U. z 2010 r., nr 29, poz. 154, ze zm.; dalej: ustawa o ABW i AW).

Z pkt 3 załącznika do regulaminu Sejmu wynika, że do zakresu działania Komisji ds. Kontroli Państwowej należy analiza kontroli przeprowadzonych przez Najwyższą Izbę Kontroli. Przyjąć należy zatem, że komisja ta może zajmować się również analizą (oceną, sprawdzeniem) ustaleń zawartych w informacjach NIK o przeprowadzonych kontrolach, jak również swego rodzaju „weryfikacją” ustaleń NIK za pomocą innych źródeł informacji. Jednak zwrócić należy uwagę, że Komisja ds. Kontroli Państwowej nie powinna wkraczać w zakres działania innych stałych komisji, tj. analiza kontroli przeprowadzonej przez NIK nie

oznacza, iż Komisja ds. Kontroli Państwowej może zajmować się bezpośrednio wszystkimi tymi kwestiami, które były przedmiotem kontroli NIK.

Z powyższych względów uznać można, że Komisja ds. Kontroli Państwowej była uprawniona do zwrócenia się do szefów ABW i AW o udzielenie pewnych informacji w sprawie wiążącej się z wynikami przeprowadzonej przez NIK kontroli. Jednak nie wynika z tego, że mieli oni obowiązek udzielenia wszystkich posiadanych na ten temat informacji.

2. Jeśli idzie o zakres „obowiązków informacyjnych” szefów ABW i AW wobec organów Sejmu, to ściśle oddzielić należy dwie sytuacje. Chodzi naturalnie o to, że są oni zobowiązani przedstawić wszelkie posiadane informacje, które nie mają niejawnego charakteru, natomiast co do informacji niejawnych sytuacja jest nieco bardziej złożona. Co prawda, cytowany wcześniej art. 16 ust. 2 u.w.m.p.s. nie zawiera regulacji w tej materii, jednak w art. 19 ust. 2 u.w.m.p.s. stwierdzono wyraźnie, że zasady i tryb udostępniania posłom (i senatorom) informacji niejawnych określają przepisy o ochronie informacji niejawnych. Założenia te odnieść należy na zasadzie analogii również do udostępniania informacji niejawnych komisjom sejmowym.

W myśl art. 1 ust. 2 pkt 1 ustawy z 5 sierpnia 2010 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz.U. nr 182, poz. 1228, ze zm.; dalej: u.o.i.n.) przepisy tej ustawy mają zastosowanie m.in. do Sejmu i Senatu, a więc również do ich organów wewnętrznych. Zgodnie z art. 4 ust. 3 u.o.i.n.: *jeżeli przepisy odrębnych ustaw uprawnniają organy, służby lub instytucje albo ich upoważnionych pracowników do dokonywania kontroli (...), a jej zakres dotyczy informacji niejawnych, uprawnienia te są realizowane z zachowaniem przepisów tej ustawy*. W myśl art. 3 ust. 3 ustawy o ABW i AW działalność szefów tych instytucji podlega kontroli Sejmu. Komisje są zaś organami kontroli sejmowej w zakresie określonym w przepisach Konstytucji RP i ustaw (art. 17 ust. 2 regulaminu Sejmu). Tak więc udostępnienie komisji sejmowej informacji niejawnej na podstawie art. 16 ust. 2 u.w.m.p.s. nie jest całkowicie wykluczone, jednak muszą być zachowane zastrzeżenia i ograniczenia wynikające z ustawy o ochronie informacji niejawnych. Ta ostatnia ustawa stanowi w tym zakresie tzw. *lex specialis* wobec przepisów dotyczących funkcji kontrolnej Sejmu. Oznacza to, że przepisy ustawy o ochronie informacji niejawnych mają pierwszeństwo w tym zakresie przed innymi ogólnymi unormowaniami, również przed ustawą o wykonywaniu mandatu posła i senatora².

Generalnie rzecz ujmując, zgodnie z art. 4 u.o.i.n. udostępnienie takich informacji może nastąpić w dwóch sytuacjach. Po pierwsze, informacje niejawne mogą być udostępnione osobie dającej rękojmię zachowania tajemnicy i tylko w zakresie niezbędnym do wykonywania przez nią pracy lub pełnienia służby

² I. Stankowska, *Ustawa o ochronie informacji niejawnych. Komentarz*, Warszawa 2014, komentarz do art. 4.

na zajmowanym stanowisku albo wykonywania czynności zleconych (art. 4 ust. 1). Udostępnienie w tym trybie informacji niejawniej komisji sejmowej nie jest absolutnie wykluczone, ale bardzo utrudnione. Wszyscy bowiem członkowie komisji musieliby legitymować się odpowiednim poświadczeniem bezpieczeństwa, stanowiącym jedyną podstawę do stwierdzenia, że dana osoba daje rękojmię zachowania tajemnicy (art. 29 u.o.i.n.), a poświadczenie to musiałyby zawierać wskazanie odpowiedniej w stosunku do danych informacji tzw. klauzuli tajności informacji niejawnych, do których dana osoba ma dostęp.

Ponadto (co istotniejsze) wykazać należałoby, że udostępnienie informacji jest niezbędne do wykonania konkretnego zadania danej komisji. Szczególny charakter informacji niejawnych powoduje, że „niezbędność” tę widzieć należałoby przez pryzmat dwóch założeń – w pierwszej kolejności ogólnego normatywnego określenia zadań i zakresu działania danej komisji. W tej kwestii zwrócić należy uwagę, że z regulaminu Sejmu (pkt 2 załącznika określającego przedmiotowy zakres działania komisji) wynika, iż Komisja ds. Specjalnych wykonuje swoje zadania: *poprzez dostęp i wgląd do informacji, dokumentów i materiałów uzyskanych przez służby specjalne zgodnie z przepisami ustawy o ochronie informacji niejawnych*. W odniesieniu do zakresu działania innych komisji stałych brak jest tego rodzaju postanowień. Przyjąć zatem należałoby, że generalnie dla wykonywania swoich zadań przez inne komisje stałe nie jest niezbędny dostęp do informacji niejawnych.

Ponadto zwrócić należy uwagę, że w ustawie z 21 stycznia 1999 r. o sejmowej komisji śledczej (Dz.U. nr 35, poz. 321, ze zm.) jest mowa o tym, że komisja taka może zwrócić się do właściwego organu o zwolnienie osoby wezwanej od obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych o klauzuli tajności „tajne” i „ściśle tajne”, a zwolnienia można odmówić tylko wtedy, gdyby złożone zeznania mogły wyrządzić poważną szkodę państwu (art. 11e ust. 2 i 3). Poza tym w ustawie z 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz.U. z 2002 r. nr 101, poz. 925, ze zm.) stwierdza się, że w postępowaniu przed Komisją Odpowiedzialności Konstytucyjnej stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania karnego (k.p.k.), jeśli ustawa o Trybunale Stanu nie stanowi inaczej (art. 18 ust. 2). Na tej podstawie stwierdzić można (nie wnikając w szczególności), że Komisja Odpowiedzialności Konstytucyjnej może uzyskać dostęp do informacji niejawnych na analogicznych warunkach jak prokurator w postępowaniu przygotowawczym (zob. art. 226 oraz art. 178–181 k.p.k.).

Można więc stwierdzić, że w przypadku tych trzech (trzech rodzajów) komisji sejmowych przepisy szczególne wyraźnie wskazują, iż w ich działalności może wystąpić niezbędność udostępnienia im informacji niejawnych. Sugeruje to, że w działalności innych komisji sytuacja taka właściwie nie występuje. Oznacza to swoiste domniemanie, że członkowie tych komisji w zasadzie nie są osobami, w stosunku do których dostęp do informacji niejawnych uznać można za konieczny dla wykonania zleconych im zadań. Odmienna sytuacja

mogłaby zachodzić ewentualnie wówczas, gdyby Sejm wyraźnie przekazał pod obrady komisji konkretną sprawę, w której wyrażenie opinii wymaga bezwzględnie dostępu do informacji niejawnych. Wobec przedstawionego w pytaniu stanu faktycznego dalsza analiza tego skomplikowanego zagadnienia pozostaje poza zakresem niniejszej opinii.

Oprócz tego wspomniana wcześniej przesłanka „niezbędności” dotyczyć musi okoliczności konkretnej sprawy, którą zajmuje się komisja. Wskazane wcześniej przepisy nie dają bowiem ogólnej podstawy do dostępu do wszystkich informacji niejawnych, a tylko traktowane być powinny jako „przesłanka wstępna”.

Po trzecie, aby komisje sejmowe mogły w sposób zgodny z prawem korzystać z informacji niejawnych w Sejmie muszą być podjęte wszelkie kroki organizacyjno-techniczne, by informacje niejawne nie zostały ujawnione osobom trzecim (zob. zarządzenie nr 36 Szefa Kancelarii Sejmu z 31 grudnia 2011 r. w sprawie zasad organizacji i funkcjonowania kancelarii tajnych, sposobu i trybu przetwarzania informacji niejawnych oraz doboru i stosowania środków bezpieczeństwa fizycznego).

Z powyższych względów możliwość udostępnienia informacji niejawnych uznać można za znajdującą zastosowanie właściwie wyłącznie do Komisji ds. Służb Specjalnych, Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej (względnie sejmowej komisji śledczej), a nie do pozostałych komisji sejmowych, w tym do Komisji ds. Kontroli Państwowej.

Druga możliwość udostępnienia komisji sejmowej informacji niejawnych to swego rodzaju specjalne zwolnienie z obowiązku zachowania w tajemnicy informacji niejawnych na podstawie szczególnej regulacji zawartej w art. 39 ustawy o ABW i AW. Przepis ten przewiduje, że szefowie tych agencji, każdy w zakresie swojego działania: *mogą zezwalać funkcjonariuszom i pracownikom Agencji (...) na udzielenie informacji niejawnej określonej osobie lub instytucji*. Komisja sejmowa może być traktowana jako instytucja w rozumieniu tego przepisu³. Nie ustanawia on również wprost zastrzeżenia, że osoby tworzące daną instytucję muszą dawać rękojmię zachowania w tajemnicy informacji niejawnych, choć szef Agencji, wyrażając zgodę mógłby postawić tego rodzaju warunek. Podkreślić jednak należy, że taka zgoda szefa danej agencji nie może dotyczyć tzw. informacji osobowych wymienionych w art. 39 ust. 3 ustawy o ABW i AW.

Jednak art. 39 ust. 1 ustawy o ABW i AW ustanawia tylko pewne uprawnienie szefów ABW i AW, stąd jednoznacznie stwierdza się, że: *Szef ABW ma prawo odmówić udzielenia informacji niejawnych (w tym odmówić udostępnienia dokumentów), nawet jeśli z takim żądaniem zwraca się do niego konstytucyjny*

³ Zob. P. Sarnecki, *Dostęp do akt dokumentujących działania podjęte przez służby specjalne* [w:] *Regulamin Sejmu w opiniach Biura Analiz Sejmowych*, t. II, wyb. i opr. W. Odrowąż-Sypniewski, Warszawa 2010, s. 129.

organ państwa. Użycie w art. 39 ustawy [z 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu] zwrotu „może zezwalać” oznacza, że na szefie ABW nie ciąży taki obowiązek⁴. Jest to tzw. kompetencja uznaniowa szefa danej służby. Ustawa nie wskazuje bowiem bliżej przesłanek, którymi należy się kierować przy wyrażaniu zgody na udostępnienie danych informacji względnie przy odmowie takiej zgody. Przyjąć należy, że również i tu zastosowanie znajduje zasada niezbędności udostępnienia informacji, choć raczej w mniej rygorystycznym znaczeniu jak przy stosowaniu art. 4 ust. 1 u.o.i.n. Znaczenie może mieć także stopień klauzuli tajności, jaką objęte są określone informacje.

Trzecią możliwością uzyskania przez komisję sejmową dostępu do informacji niejawnych jest zniesienie klauzuli tajności z dokumentów, w których zawarte są dane informacje (art. 5 ust. 2 i n. u.o.i.n.). Należy podkreślić, że ustawa o ochronie informacji niejawnych nakazuje dokonywania przeglądu materiałów pod kątem oceny, czy nadal spełniają one ustawowe przesłanki ochrony.

Tak więc stwierdzić ogólnie można, że zasadniczą przeszkodę formalną w udzieleniu sejmowej Komisji ds. Kontroli Państwowej informacji niejawnych stanowi brak przesłanki niezbędności udostępnienia takiej informacji związany z określonym w regulaminie Sejmu zakresem działania tej komisji, do którego nie należy zajmowanie się analizą informacji niejawnych. Nie jest to – jak zasygnalizowano – zakaz bezwzględny, jednak możliwości odstępstw są dość ograniczone.

3. Niezależnie od powyższych ustaleń stwierdzić należy, że szefowie ABW i AW zobowiązani są do udzielenia komisji sejmowej odpowiedzi na żądanie udzielenia informacji. Nie wynika to, co prawda, wprost z art. 16 ust. 2 u.w.m.p.s., jednak jest oczywiste, że komisja może się domagać również informacji, dlatego nie udzielono jej odpowiedzi. Powstaje więc pytanie, jakimi środkami prawnymi dysponuje komisja sejmowa w sytuacji braku odpowiedzi na jej żądanie udzielenia informacji lub odmowę ich udostępnienia (bez wskazania żadnych podstaw faktycznych i prawnych).

W tym zakresie stwierdzić można przede wszystkim, że prezydium komisji może zażądać obecności kierowników urzędów i instytucji państwowych na posiedzeniu komisji, na którym rozpatrywane są sprawy dotyczące zakresu ich działania (art. 153 ust. 1 regulaminu Sejmu). Szefowie ABW i AW są kierownikami instytucji państwowych w rozumieniu tego przepisu. Na takim posiedzeniu prezydium może zażądać ustnego udzielenia informacji. Można też zwrócić się o udzielenie w formie ustnej odpowiedzi na przedstawione przez posłów uwagi i wnioski (art. 157 regulaminu Sejmu). Dotyczy to również uwag co do podstaw odmowy udzielania informacji stanowiących informację niejawną.

⁴ M. Bożek, *Status prawnoustrojowy Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Zarys problemu na tle rozwiązań konstytucyjnych i ustawowych*, „Przegląd Sejmowy” 2014, nr 3(122), s. 98.

Poza tym w sytuacji braku odpowiedzi na żądanie komisji o udzielenie informacji lub też odpowiedzi odmownej komisja może uchwalić dezyderat do Prezesa Rady Ministrów, który jest bezpośrednim przełożonym szefów ABW i AW (art. 3 ust. 2 ustawy o ABW i AW), zawierający wezwanie do podjęcia działań mających na celu zobowiązanie tych ostatnich do przedstawienia określonych informacji lub też – co najmniej – udzielenia odpowiedzi. Z zasady podległości szefów ABW i AW Prezesowi Rady Ministrów wynika, że może on nakazać przekazanie komisji sejmowej żądanych przez nią informacji⁵. Naturalnie dezyderat taki nie jest dla premiera prawnie wiążący.

W literaturze wyrażono pogląd, że w sytuacji, gdy Szef ABW lub AW odmawia udzielenia informacji na żądanie Komisji ds. Służb Specjalnych analogicznie zastosowanie znaleźć powinien art. 39 ust. 6 ustawy o ABW i AW, który upoważnia Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego do zobowiązania szefa danej agencji do uwzględnienia w niektórych przypadkach żądania sądu lub prokuratora o udostępnienie informacji niejawnych⁶. Jednak wobec ściśle określonych ustawowych przesłanek, w których regulacja ta ma zastosowanie, uznać należy, że rozszerzająca wykładnia tego przepisu, a zwłaszcza jego odniesienie do wszystkich komisji sejmowych jest w obowiązującym stanie prawnym nieuzasadnione.

Podsumowanie

Podsumowując, należy stwierdzić, co następuje:

1. Komisje sejmowe (zarówno stałe, jak i nadzwyczajne) – a więc również Komisja ds. Kontroli Państwowej – mogą zwracać się do szefów Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (będących przedstawicielami instytucji państwowych) z żądaniem przedstawienia informacji i wyjaśnień, które dotyczą spraw mieszczących się w zakresie działania danej komisji.

2. Jeśli posiadane przez ABW i AW informacje, o które zwraca się komisja sejmowa, stanowią informacje niejawne w rozumieniu ustawy o ochronie informacji niejawnych, to przekazanie ich komisji jest dopuszczalne tylko po spełnieniu rygorystycznych wymagań wynikających z tejże ustawy oraz (w pewnym zakresie) z ustawy o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu. Przepisy dotyczące ochrony informacji niejawnych mają w pełni zastosowanie do Sejmu i Senatu, a jako regulacja szczególna mają

⁵ Zob. P. Sarnecki, *Dostęp do akt*, *op. cit.* s. 130.

⁶ W. Sokolewicz, *Dopuszczalność żądania przez sejmową Komisję do Spraw Służb specjalnych informacji związanych z działaniami operacyjno-rozpoznawczymi dla celów kontroli działalności szefów służb specjalnych lub badania skarg na działalność tych służb* [w:] *Regulamin Sejmu w opiniach Biura Analiz Sejmowych*, t. II, wyb. i opr. W. Odrowąż-Sypniewski, Warszawa 2010, s. 136.

„pierwszeństwo” w stosowaniu przed ogólnymi uregulowaniami ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora.

3. Informacje niejawne mogą być przez szefów ABW i AW przekazane komisji sejmowej w trzech sytuacjach. Po pierwsze, na podstawie art. 4 ust. 1 u.o.i.n., co oznacza jednak, że wszyscy członkowie komisji muszą dawać rękojmię zachowania tajemnicy (tj. posiadać odpowiednie do tzw. klauzuli tajności poświadczenie bezpieczeństwa), a udostępnienie komisji informacji niejawnych musi być niezbędne dla „wykonania czynności zleconych komisji”. „Niezbędność” ta wynikać powinna z normatywnego określenia charakteru i zakresu zadań „poruczonych” danej komisji oraz okoliczności konkretnej sprawy, którą komisja się zajmuje. Normatywne podstawy do udostępniania komisjom sejmowym informacji niejawnych dotyczą Komisji ds. Służb Specjalnych, Komisji Odpowiedzialności Konstytucyjnej oraz komisji śledczych. Po drugie, możliwe jest uzyskanie przez komisję informacji niejawnych przez zezwolenie szefa odpowiedniej agencji na udzielenie przez ich funkcjonariusza lub pracownika konkretnej komisji sejmowej informacji niejawnych. Jest to „uznaniowe” rozstrzygnięcie szefa danej służby; nie jest on do tego zobowiązany. Przyjąć należy, że odpowiednie zastosowanie znajduje tutaj „klauzula niezbędności”. Po trzecie, nie jest wykluczone zniesienie w odniesieniu do określonych dokumentów tzw. klauzuli tajności, wówczas informację szef danej agencji powinien przekazać komisji na zasadach ogólnych wynikających z ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora.

Tak więc stwierdzić ogólnie można, że zasadniczą przeszkodą formalną w udzieleniu sejmowej Komisji ds. Kontroli Państwowej informacji niejawnych stanowi brak przesłanki niezbędności udostępnienia takiej informacji związanej z określonym w regulaminie Sejmu zakresem działania tej komisji, do którego nie należy zajmowanie się analizą informacji niejawnych. Za pewną analogię do wspomnianych wcześniej rozwiązań można byłoby ewentualnie uważać ujawnienie członkom tej komisji informacji niejawnych za wyjątkowo dopuszczalne, gdyby Sejm jako organ sprawujący kontrolę nad działalnością służb specjalnych wyraźnie zlecił komisji zbadanie tego rodzaju spraw, których wyjaśnienie absolutnie nie jest możliwe bez udostępnienia jej tego rodzaju wiadomości.

4. Szefowie ABW i AW zobowiązani są do udzielenia komisji sejmowej odpowiedzi na żądanie udzielenia informacji. W razie odmowy udzielenia informacji lub braku odpowiedzi prezydium komisji może zażądać obecności na posiedzeniu szefa danej agencji oraz zwrócić się o udzielenie w formie ustnej informacji na dany temat. Dotyczy to również podstaw odmowy udzielania informacji stanowiących informację niejawną.

5. Poza tym w sytuacji braku odpowiedzi na żądanie komisji o udzielenie informacji lub też odpowiedzi odmownej komisja może przedstawić dezyderat Prezesowi Rady Ministrów, który jest przełożonym szefów ABW i AW, i wezwać w nim do podjęcia działań mających na celu zobowiązanie ich do przedstawienia informacji lub też – co najmniej – udzielenia odpowiedzi co do podstaw odmowy.